

Expedient: 76/12

El Consell Tributari, reunit en sessió d'1 d'octubre de 2012, coneixent del recurs presentat per la senyora MDMC i el senyor JLAC, ha estudiat la proposta elaborada pel ponent designat a l'efecte, adoptant el següent acord:

ANTECEDENTS DE FET

1.- El 3 de febrer de 2012, el senyor JLAC, actuant en nom propi i en nom i representació de la senyora MDMC, interposa dos recursos d'alçada: contra dues liquidacions en concepte d'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana, girades per la Inspecció d'Hisenda Municipal per la transmissió, el 29 de juny de 2010, de l'habitatge situat al carrer ... i notificades el 3 de gener de 2012 i contra quatre liquidacions en concepte d'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana, girades per la Inspecció d'Hisenda Municipal per la transmissió, també el 29 de juny de 2010, de dues places d'aparcament constitutives dels objectes tributaris i notificades el 27 de gener de 2012.

En ambdós recursos, els recurrents al·leguen inexistència del fet imposable de l'impost donat que els immobles als que fan referència les liquidacions impugnades no van augmentar de valor en el període comprés entre la data d'adquisició i la de transmissió i inconstitucionalitat de l'ordenança reguladora de l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana, per no contemplar la possibilitat que no existeixi increment de valor dels terrenys, propugnant-se un càlcul real i personalitzat de l'impost.

2.- El 17 d'abril de 2012, el senyor JLAC, actuant en nom propi i en nom i representació de la senyora MDMC, interposa recurs d'alçada contra les providències de constreyniment núm. de rebut que li van ser girades com a conseqüència de la falta de pagament en període voluntari de les liquidacions en concepte d'impost sobre

l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana a les que s'ha fet referència a l'Antecedent de Fet anterior.

En el seu recurs, a més de reiterar la inexistència del fet imposable de l'impost, els recurrents al·leguen que no s'ha resolt el recurs d'alçada interposat en el seu dia contra les liquidacions de les quals porten causa les providències de constrenyiment impugnades.

3.- El 13 d'abril de 2012, el recurrents van interposar recursos contenciós-administratiu contra les esmentades liquidacions i providències de constrenyiment.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Atenent a l'íntima connexió existent entre els recursos interposats pel senyor JLAC i la senyora MDMC s'ha procedit, als efectes de la seva resolució, a la seva acumulació, en aplicació del que disposa l'art. 73 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Segon.- En els recursos contra les liquidacions en concepte d'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana girades per la transmissió de l'habitatge i de les dues places d'aparcament referenciades a l'Antecedent de Fet primer, els recurrents al·leguen, en primer lloc, inexistència del fet imposable de l'impost, ja que el preu pel que van adquirir els esmentats immobles en 2005 va ser superior al preu pel que els van transmetre en 2010, segons es desprèn de les respectives escriptures públiques de compravenda de 9 de febrer de 2005 i 29 de juny de 2010.

Davant d'aquesta al·legació, s'ha d'assenyalar que, de conformitat amb l'art. 104 del Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat per Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març (en endavant, TRLRHL), l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana és un tribut directe que grava l'increment de valor experimentat pels esmentats terrenys i posat de manifest com a conseqüència de la transmissió de la seva propietat per qualsevol títol, preveient-se a l'apartat 3 de l'esmentat precepte els següents supòsits de no subjecció a l'impost: aportacions de béns i drets realitzats pels cònjuges a la societat conjugal; adjudicacions que al seu favor

i en pagament d'aquestes es verifiquin; transmissions de béns immobles entre cònjuges o a favor dels seus fills, com a conseqüència de compliment de sentències en els casos de nul·litat, separació o divorci matrimonial, sigui quin sigui el règim econòmic matrimonial.

Respecte a la base imposable, l'art. 107 del TRLRHL, després de disposar que aquesta està constituïda per l'increment de valor dels terrenys, posat de manifest en el moment de la meritació i experimentat al llarg d'un període màxim de 20 anys, estableix que, a efectes de la seva determinació, s'haurà de tenir en compte el valor del terreny en el moment de la meritació el qual, en el cas plantejat, de conformitat amb l'art. 109.1.a) del TRLRHL, coincideix amb el que els immobles transmesos tinguessin fixat, en la data de la transmissió, als efectes de l'impost sobre béns immobles. I, sobre aquest valor, haurà d'aplicar-se el percentatge anual que estableixi cada ajuntament en la corresponent Ordenança fiscal que, en qualsevol cas, no pot excedir del límits fixats per l'art. 107.4 dl TRLRHL: a) període d'1 fins a 5 anys: 3,7; b) període de fins a 10 anys: 3,5; c) període de fins a 15 anys: 3,2; d) període de fins a 20 anys: 3.

Per a determinar el percentatge, s'aplicaran les regles següents:

1. L'increment de valor de cada operació gravada per l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana es determinarà d'acord al percentatge anual fixat per l'ajuntament pel període que comprèn el nombre d'anys al llarg dels quals s'hagi posat de manifest l'increment.
2. El percentatge a aplicar sobre el valor del terreny en el moment de la meritació serà el que resulti de multiplicar el percentatge anual aplicable a cada cas concret pel nombre d'anys al llarg dels quals s'hagi posat de manifest l'increment de valor.
3. Per a determinar el percentatge anual aplicable a cada operació concreta conforme a la regla 1a i per a determinar el nombre d'anys pels quals s'ha de multiplicar el percentatge anual conforme a la regla 2a, només es consideraran els anys complerts que integrin el període de posta de manifest de l'increment de valor, sense que a tals efectes puguin considerar-se les fraccions d'anys de l'esmentat període.

La configuració del procediment de determinació de la base imposable de l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana per part de l'art. 107 del

TRLRHL, porta a concloure que s'està en presència d'una regla de valoració, d'ineludible compliment, l'establiment de la qual per llei, impedeix que l'administració tributaria municipal pugui modificar el valor que se'n derivi de la correcte aplicació de les regles que es contenen en aquest precepte. Així ho preveu expressament, respecte del règim d'autoliquidació de l'impost, l'art. 110.4 del TRLRHL, al decretar que l'Ajuntament corresponent només podrà comprovar que les autoliquidacions s'han efectuat mitjançant l'aplicació correcte de les normes reguladores de l'impost, sense que puguin atribuir-se valors, bases o quotes diferents de les resultants de tals normes.

Tercer.- Al·leguen també els recurrents la inconstitucionalitat de l'Ordenança fiscal 1.3 reguladora de l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana, per no contemplar la possibilitat que no existeixi increment de valor en la transmissió d'aquests. Doncs bé, partint del fet que el Consell Tributari no és competent per decretar la inconstitucionalitat al·legada, el cert és que de l'examen de dita Ordenança i, en particular, del seu art. 6è, es desprèn que les seves previsions s'ajusten estrictament a les establertes en el Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, en particular, en el seu art. 107, en el qual es regula el procediment de determinació de la base imposable de l'impost que ens ocupa.

Quart.- Finalment, i respecte de les providències de constrenyiment impugnades, s'ha de tenir present que, d'acord amb l'art. 167.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, únicament són admissibles els següents motius d'oposició contra aquestes: a) Extinció total del deute o prescripció del dret a exigir el pagament. b) Sol·licitud d'ajornament, fraccionament o compensació en període voluntari i altres causes de suspensió del procediment de recaptació. c) Manca de notificació de la liquidació. d) Anul·lació de la liquidació.

Cap d'aquest motius concorren en el present cas ja que els propis recurrents, en el seu recurs de 17 d'abril de 2012, reconeixen que la mera interposició del recurs d'alçada contra les liquidacions de les quals porten causa les referides providències de constrenyiment no van donar lloc a la suspensió del procediment de recaptació, tal i com estableix la lletra i) de l'art. 14 del TRLRHL, precepte al qual remet l'art. 46.1 de la Llei 1/2006, de 13 de març, de règim especial de l'Ajuntament de Barcelona, a propòsit del règim jurídic del recurs d'alçada contra els actes d'aplicació dels tributs locals i altres ingressos de dret públic que siguin de competència municipal. I si bé es

cert que existeix una línia jurisprudencial reiteradament aplicada per aquest Consell (entre altres, sentències del Tribunal Suprem de 16 de maig de 1991 (RJ 1991\4178), 20 de juny de 1995 (RJ 1995\4711), de 24 de març de 1997 (RJ 1997\2433), de 25 d'abril de 1998 (RJ 1998\3052), de 18 de juny de 1998 (RJ 1998\4515), de 17 d'abril de 1999 (RJ 1999\3583) y de 23 de març de 2002 (RJ 2002\3538) que amplia els motius d'oposició a la via de constrenyiment a supòsits no taxats com l'absència del fet imposable, tampoc aquest supòsit concorre en el cas plantejat, como ja s'ha argumentat en el fonament de dret segon.

Per tot això,

ES PROPOSA

DESESTIMAR els recursos interposats i confirmar les liquidacions i providències de constrenyiment impugnades.